

Present precari, futur per guanyar

«Estem obligats a ser crítics, a organitzar-nos i a fer polítiques que ens permetin tenir una vida digna i exercir lliurement els nostres drets»

El jovent serem la primera generació que tindrem unes condicions de vida inferiors a les de les nostres mares i pares. Viurem per sota del nivell adquisitiu de la generació anterior a la nostra i la inestabilitat social i laboral farà que la precarietat encara sigui més present entre nosaltres. Per això, estem obligats a ser crítics, a organitzar-nos i a fer polítiques que ens permetin tenir una vida digna i exercir lliurement els nostres drets.

No pot ser que accedir a la universitat estigui estretament lligat al patrimoni i estalvis de la família. Accedir a la universitat ha de ser un dret universal per a tothom. I per ser-ho cal, per una banda, que les taxes universitàries deixin de ser tan elevades i, de l'altra, que la majoria de plans d'estudi permetin treballar alhora i que no obliguin a fer pràctiques que sovint no són remunerades.

Urgeix revertir les condicions laborals que se'ns ofereixen. Estem farts de treballar amb convenis de pràctiques que permeten que sortim més barats o que ens facin contractes indefinits per si hi ha algú darrere capaç d'assumir unes condicions laborals pitjors. Cal que la taxa d'atur juvenil deixi de ser tan elevada, i per aconseguir-ho hem d'allunyar-nos del monopoli del capitalisme i les condicions vergonyoses que únicament trobem sobre la taula. Volem contractes de jornada completa, indefinits i amb sous dignes. D'aquesta manera també evitariem l'exili juvenil cap a països estrangers a la recerca d'un futur aparentment millor.

Evidentment, això fa que no puguem marxar de casa dels pares. No ens ho podem permetre i no tenim els estalvis suficients per fer-hi front. Primer vam xocar amb la bombolla immobiliària i ara ha arribat l'abús del cost del lloguer. Per això, ha esdevingut imprescindible fer polítiques per regular el preu del lloguer i per garantir, al cap i a la fi, el dret de l'habitatge.

Aquesta realitat generalitzada entre els joves ens porta de retruc a una inestabilitat emocional que pot derivar a una afectació mental o emocional. Això també ens aboca al consum de noves addiccions com la ludopatia. De fet, que la primera causa de mort entre els joves sigui el suïcidi no és cap fet aïllat.

En definitiva, estem abocats a la precarietat en el seu sentit més ampli i el seu màxim culpable no som nosaltres, sinó l'entramat d'actors que configuren el sistema capitalista. Ni ens garanteixen els nostres drets ni ens permet viure dignament. Al contrari, busquen aïllar-nos, criminalitzar-nos i desmobilitzar-nos. I malgrat tot, seguim organitzats per no retrocedir i per guanyar més drets. Seguim sent la punta de llança de les mobilitzacions per més drets socials i polítics, i ara cal que això es vegi reflectit també en les polítiques que ens afecten.